

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 194. Quid igitur vultis faciam Regi Iudæorum. v. 12.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

Christianæ quod proprium est Mosaicæ non affingat Saræ Dominæ, quod est ancillæ Agar: inique argumentatur, cum sic hæreticus argumentatur, & plerumque qui sic arguunt Ecclesiam Catholicam, ipsimet sunt apostatæ ab eadem Sacerdotes, seducti per passiones suas immoderatas & volunt suam inconstantiam affricare constanti Ecclesiæ.

§. 193. *Pilatus autem iterum respondens ait illis. v. 12.*

Quia Pilatus male sperauerat neminem fore tam audacem & impudentem è numero Iudæorum qui dimitti peteret latronem scilicet insignem, quo inter victos peior nemo erat, videns aliter euenisse consternatus aliud consilium capit è penu seu thesauro politico suo sed priore multo deterius & infelicius & qui antea populum secum æquauerat adhibendo in consultationem, de dimissione rei innoxij, ecce imprudentissime eundem nunc facit Iudicem. Petendo ab ipsis Iudæis, quid de Christo fieri vellent, sed dum petit, perdit & se, & Christum Dominum, se quia prodit inconstantiam suam, & timorem in administranda fortiter iustitia, dum homines offendere magis quam Deum & iustitiam timet. Hoc aduerterentes Iudæi audacter pro Iudicibus se gesserunt.

FAxit Deus ne & hodie eiusmodi Iudices timidi inueniantur, qui nesciunt virtute irrumperè iniquitates multorum, sed statim ad faciem vel potentis vel amici extimescunt facere iudicium & iustitiam & tales se & amicos & inimicos perdunt. Hunc timorem, Domine, obsecro auertas ab omni Iudice Christiano.

§. 194. *Quid igitur vultis faciam Regi Iudæorum. v. 12.*

Quanta timiditas! quantus pudor tanti Principis & Præsidis Iudæorum, vt non audeat dimittere innocentem quem ita plene nouit, ex inuidia sibi esse traditum & non aliam ob causam! sed insuper petat consilium à subditis & sibi eum tradentibus & falso accusantibus, & odio habentibus, quid facere debeat de eo, quem sibi tradiderant, Non scis, Pilate quod inuidia non quiescat, donec in eo, quem odit, plenam videat miseriam! Tu quidem captas aliquam benevolentiam tuorum subditorum, dum vocas Iesum regem Iudæorum quasi videaris non nihil ipsorum regno deferre; sed dico tibi sincere, quod illi passionibus Mei & Tui agitati nõ intelligant talem benevolentiam. O pusillanimitatem detestandam in Iudice! qui nullam inueniens in Christo causam, non tamen iuxta leges liberat eum, sed inimicos interrogat, quid agere debeat, cum eo quem oderint, quem falso accusarunt, quem sibi tradiderint morte plectendum.

○ Bone

O Bone Iesu, tu da veram in iustitia & æquitate constantiam, quam nec leges Romanæ, nec Mosaicæ, nec Philosophorum aurea dictamina dare potuerunt.

§. 195. *At illi clamauerunt: Crucifige eum. v. 13.*

Videntes Iudæi Pilatum timere, & audientes, quod se in consilium adhiberet, Ecce audacter dicunt sententiam. Sed qualem! Deus bone. Solent homines in iudicijs criminalibus horrescere audita sententia mortis, vel supplicij imo deprecari pro reis. Hic planè aliter agitur, hic videntur meri diaboli esse.

O Hierosolyma vel potius crudelissima Babylon, tunc omnium Ciuitatum caput, vt sacratissimum Messiaë tui caput tam funesta ruina inuolueres, ideone tuo in sinu tot annis innocentissimus mansuetissimulque conqueuit, vt tuis vnguibus ac dentibus, tuis gladijs ac hastis factus præda tandem laceraretur. An hunc animum tam inhumanum, tam efferratum, tam crudelem tuorum è schola Prophetarum tulisti? Scio, quod aliter ibi sis docta; sed hæc est hora, & potestas tenebrarum, in quibus deferta luce versari maluisti.

O amantissime Domine in quantum te grauauerunt mea criminal tam molesta tibi fuerunt vt etiam te vitam ipsam morti tradiderint. Quid enim aliud prætendebat iste clamor Iudæorum dicentium *Crucifige eum*, quam accusationem aduersus me coram patre caelesti à diuina iustitia institutam. Pilatus quidem animaduertebat tuam innocentiam quod sine peccato omni esses, & quod in tuo ore dolus inuentus non fuerit; sed peccata mea tam dura tibi fuerunt; illa clamauerant & clamabant, dirum illud crucifige. O Iudæi, ego in vestris personis contemplot mea peccata. Hoc debeo vobis, quod speculum facti estis mihi, vt possem me in vobis contemplari.

§. 196. *Pilatus autem dicebat illis. Quid enim mali fecit? v. 14.*

Bene dicis, Pilate, perge sic vrgere male affectos, si forte redeant ad rationem, à qua recesserunt quia sicuti virtuti competit præmium, ita peccato debetur supplicium, vbi ergo antecedens non est peccatum, decens est vt non sequatur pæna. Veruntamen hoc iudiciū rectum in Pilato adhuc viuens, vt in Iudæis erat oppressum passione; ita quoque hodie videmus idem oppressum in Caluino Gommaristis Antelapsarijs qui hominum maximam partem addicunt inferno æterno absque omni præuisione culpæ, & quod est terrius, ipsi Deo suam hanc tyrannidem affingunt. Cum igitur audis hos tyrannos talia blasphema docentes, dic audacter cum Pila-